

Publicerad 2010-03-26 12:43 av erkki

*Jag höll aldrig det här 50-års-talet. Hittade inget lämpligt tillfälle. Så jag meddelade jubilaren att jag skriver ner det. Ett experiment som jag mailar. Så svårt det är att göra det. Skriva ner något som ska talas är mödosamt. Det kändes konstigt!*

### **Ett skrivet hyllningstal**

Kära Karin!

Få kvinnor har en så gedigen utstrålning som du. Få kvinnor har den tankens stabilitet och skärpa, utmynnande i verbal emfas och kärna, som Du. Få kvinnor...

...nu kan det ju låta som om jag står här och klassar ner allt annat, som kvinnligt är. Nej, det gör jag verkligen inte. Försöker åtminstone låta bli. Jag höjer Dig! Men förvisso. Allt är relativt. Och kvinnlighet ska naturligtvis jämföras med manlighet. Också. Men innan vi kommer till den för oss män pinsamma sidan av saken, så håller jag mig till allt det relativa inom kvinnligheten. Det är nämligen relativt att fylla 50. Då kan man säga: Jaja, med ditt perspektiv kan det ju tyckas så, men jag har hört att hon är..., någon annan har minsann sagt så och så, ...så jag vet nog minsann vad hon står för. Minsann. Ni säger alltid minsann. Och då är det väl sant? Annars skulle det ju heta minlögn! Det som är sanning är ju kvalitet, och det understryker ju det i början sagda om skärpa och kärna, om Dig Karin, som vore det hugget i sten. Som runor. Eller skulle det vara rumor? An unverified explanation, står det i Wikipedia, och därmed uppfyller väl den här slutsatsen alla krav på logisk kvinnlighet. Eller var det tvärt om? The great Missisunderstatement.

Således är det härmed bevisat att du är en strålande logisk kvalitetsdam. Man får väl inte säga kvinna? Är det inte lite sexistiskt? Precis som att neger är rasistiskt. Ja, apropå ras så rasar nu hela resonemanget. Hela etablisemanget rasar också när jag tar dessa ord i min mun. Men. Det är inte så lätt att hålla ett hyllningstal till en dam som fyller 50, i det mentala grodperspektiv som vi män befinner oss. På 70-talet blev det förbjudet att säga neger. På 80-talet zigenare. På 90-talet eskimå, och nu på 2000-talet kvinna. Alltihop, bara för att det kan leda in på fula tankar. Jag lämnar det se(x)mantiska eller vad det heter, och nöjer mig med det som jag har sett och har sagts mellan klockan 8 till 5. På dagen alltså. En alla tiders Madame. Under resten av dygnet utgår jag från att du är en likaledes alla tiders Makadam. Utan att vara hård och kantig. Det tror jag att du är i stånd att vara.

Nu vet du bäst. Nu har du erfarenheten och briljansen. Nu står du på toppen och kan blicka ut över mänsklighetens – och på tå häv även manlighetens - alla lustiga tillkortakommanden och säga. Vad var det jag sa! Om någon undrar när eller hur du sagt något i sammanhanget så handlar det ju bara om att referera till något som ligger tillräckligt långt tillbaka i tiden, att de andra knappt var födda. För de åldriga ber man lite om ursäkt och vill inte genera dem med närminnets förfall. Och ibland krydda med att allt mobilpratande är ett fördärv för de ungas minne. För de lite äldre gäller motsvarande av alltför mycket TV-tittande. Vid behov alltså. Inte mera artilleri än vad situationen tarvar. Full kontroll med små diskreta medel alltså.

Minns det gamla ordspråket: Tala är silver, tiga är guld. Sånt nonsens. Att det är nonsens behöver jag ju knappt nämna eftersom du är en dam. Men för övriga åhörare: I den mån detta uttryck över huvud taget har

relevans i genuint kvinnliga sammanhang så får man byta ut tiga (det är ju en omöjlighet) mot ”le”. Tala är silver. Le är guld. Det kan man göra åt alla andra som pratar och krumbuktar sig. Le. Man drar slutsatser, och ser till att andra gör de där tveksamma sakerna, och så – med ett leende – säger man: Ja, så där gick det till förr i världen! - När experiment misslyckats, eller någon har tabbat sig. Precis som att man solklart visste vilka konsekvenser det där okända steget eller ordet skulle få. Och att det har gjorts förr. Intet är nytt under solen. Det ska man dra fram nu. Inte tidigare. Alltså inte kjolen. Solen. På så vis drar man ju på sig den dumma frågan från omgivningen: Men varför sa du inget! Självfallet inte. Alla andra måste ju lära sig, och all vedertagen pedagogik säger ju, att inget går upp mot den lärdom som egna misstag för med sig. Och de konsekvenser som nu ligger i öppen dag är precis lagom för att din, eller er, nyförvärvade kunskap ska fastna. Så säger man lite lakoniskt: Redan de gamla grekernas Aiskylos – som diktade om det moraliskt upphöjda och vägledande - skrev så här:

”Nya generationer.

Ny komplikationer.

Så här har det varit sedan eldkvarnen brann.

Så sant som en sannsaga självklart är sann.”

Lite mystiskt som oraklet i Delfi. Fast efteråt.

Nu står du på toppen. På tröskeln till ett nytt decennium. Som den nykrönta drottningen av Saba. Hon som sändes till Kung Salomo för att pröva den förmenta visdom som Kung Salomo påstods besitta. Om den var sann. Naturligtvis inte, möjligen i den renodlade mannens värld. Med silver och diamanter kom hon dit. Det var bara den sluga drottningens rekvisita. Det var hon som inympade i männen att ge dem gåvor med Glans och Hårdhet. Det går mannen på, ända sedan dess. Hårdhet så inte grejorna går sönder under den korta tid han har dem i sin besittning. Glans så att han bländas och inte riktigt ser vad som försiggår. Sedan Kungen bländats av all denna kvinnliga fägring och generositet, fick hon naturligtvis tillbaka allting, utom det som var slipade glasbitar och polerat kattguld. Och naturligtvis mycket mer. Drottningen av Saba representerade något av det mest glänsande som funnits. Hur lätt manipulerade hon inte Kung Salomo. Med en fingerknäppning passerade hon hans 700 hustrur och 300 bihustrur? Kung Salomo som skulle vara världens visaste man! Hur löjligt ointressant är inte detta, då denna prestation självklart leder oss till en helt annan, och oändligt mycket intressantare visdom. Den kvinnliga. Den som kvinnan – och endast kvinnan – kan besitta. När hon avslöjat hur lättledd Salomo var, avstod hon taktfullt från att avlämna rapport. Orsak 1: Om männen, mot förmodan, skulle ha fattat, ja då bleve det nog krig. Orsak 2: Dels så skulle det sätta fokus på fel person. Dvs på Kungen och inte Drottningen. Du känner till detta, Karin. Du vet om alltihop. Nu är dagen kommen då du ska sätta allt i verket! I din tappning! Vi väntar med spänning!

Kunskap ger en sällsam makt

Männen gör det till en slakt

Damer dock de vill ha prakt

Samtalar. Det va la frackt!

Jag ser naturligtvis dig Karin som den nutida Drottningen av Svada. Klingande, Strålande Slingrande, Vrålande. Allt anpassat med finess till varje enskild situation.

Nu får jag sänka tonläget ännu lite till. Vi närmar oss jämförelsen med det riktigt manligt dåliga.

Som den nykrönta, strålande, betagande, dam som du är, står du bakom allt som kungen i din värld företar sig. Så att han företar sig något. I regel är han ju en bit över 50 och med den lite kortare livslängd som återstår för männen, så är det ju klart att åtminstone den intellektuella nedförsbacken är högst påtaglig. Kanske den fysiska också. Och kungar är ofta en bit över 50. Ganska mycket över.

Vet du om att vi i svenska flottan haft ett pansarskepp som hette Manligheten. "Hon" sjösattes 1903. Ändå kallades krigsskepp på den tiden för örlogsmän. Så pinsamt fel och ologiskt alltihop! Skepp ska ju – för att bara nämna en galenskap - ha kvinnonamn. Detta kan ju endast förklaras av att dåvarande kung Oscar II:s drottning Sofia inte riktigt förmått styra sin åldriga gemål. Se hur det kan bli när ett undantag får bekräfta sin regel! När hon var färdig en gång, med honom, så sa hon: Åh! Orkar den andre. Och vips så orkade en annan, och då Oscar inte orkar så behövde han kompensera sig och döpte en pansarbåt till Manligheten i stället. Den hade en så stilig ramm i fören, och det fick bli kungens stolthet i stället. Systerfartyget Malligheten drogs dock in, då begreppet mallig ansågs opassande feminint.

Här behövs compensation! Som den handlingskraftiga dam du är dristar jag mig så avslutningsvis att komma med en liten önskan. Nästa gång vi skickar ett örlogsfartyg till piratbekämpning: Skulle du kunna se till att den blir döpt till Qvinnligheten. Du har ju en viss erfarenhet att jobba med Q. Det vore nog ett utmärkt sätt att få piraterna att komma av sig lite.

Så står du ensam och stark. Inger också respekt som: Värre å skäppan. Som vänts upp-och-ner för tillfället. Så man kan stå på den. Du hanterar sin värld vänligt och bestämt. Du ser till att omvärlden ger dig allt du önskar sig. Historien om drottning Sabas visdom skrev på hennes 50-årsdag. Liksom detta på din. Det är en självklarhet trots att den förment forskningsmetodikinsnöade vetenskapen av idag inte tycker sig kunna finna belägg för detta påstående. Det är ju en självklarhet som man inte ens behöver nedlåta sig att kommentera. Du är toppen och på toppen.

Du är det levande beviset!

Skål Karin!

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren erkänner med Poeter.se id #27859 innehar upphovsrätten